

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

2011/2013(INI)

22.3.2011

LAUSUNTO

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalta

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

toimintavaihtoehtoista etenemiseksi kohti kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävää eurooppalaista sopimusoikeutta
(2011/2013(INI))

Valmistelija(*): Hans-Peter Mayer

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että tarvitaan entistä enemmän tutkimusta sen selvittämiseksi, miksi sisämarkkinat ovat edelleen hyvin hajanaiset ja miten ongelmia voitaisiin käsitellä parhaalla mahdollisella tavalla ja myös nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanon varmistamiseksi,
  - B. toteaa, että sopimussuhteiden monimutkaisuus, sopimusten epäoikeudenmukaiset ehdot ja vaatimukset, riittämättömät tiedot sekä tehoton ja aikaavievä menettely ovat joitakin pahimpia kuluttajien ja pk-yritysten kohtaamia esteitä sisämarkkinoilla,
  - C. katsoo, että yhteinen eurooppalainen sopimusoikeus hyödyttää kuluttajia ja erityisesti auttaa lisäämään ja helpottamaan rajat ylittävää kauppaa sisämarkkinoilla,
  - D. panee merkille, että komissio esitti vihreässä kirjassaan¹ eurooppalaista sopimusoikeudelliseksi välineeksi lukuisia vaihtoehtoja, jotka voisivat auttaa kehittämään yrittäjyyttä ja vahvistamaan kansalaisten luottamusta sisämarkkinoihin,
  - E. panee merkille, että neuvottelut kuluttajien oikeuksia koskevasta direktiivistä² ovat tuoneet esiin sen, kuinka vaikeaa on yhdenmukaistaa sopimukseen sovellettavaa kuluttajia koskevaa lainsäädäntöä heikentämättä kuitenkin yhteistä sitoutumista unionin kuluttajansuojan korkeaan tasoon ja ottaen huomioon sen menettelylle asettamat rajat,
  - F. toteaa, että eurooppalaisen sopimusoikeuden alan lopputuloksen on oltava realistinen, toteuttamiskelpoinen, oikeasuhtainen ja tarkkaan punnittu, sitä on muutettava tarvittaessa ja unionin lainsäätäjien on hyväksyttävä se virallisesti,
1. pitää myönteisenä vihreää kirjaa koskevaa julkista keskustelua ja toivoo komission asianomaisilta yksiköiltä perusteellista analyysia kuulemisen tuloksista; kehottaa komissiota suorittamaan kaikkien ehdotettujen vaihtoehtojen vaikutusten perinpohjaisen arvioinnin ottaen huomioon erityisesti taloudellisten toimijoiden todelliset tarpeet, aiheutuvat kustannukset sekä kunkin vaihtoehdon tuoman lisäarvon;
  2. kehottaa komissiota suorittamaan perinpohjaisen vaikutusten arvioinnin sopivimmaksi katsotusta vaihtoehdosta; korostaa, että tähän vaikutusten arviointiin olisi sisällyttävä muun muassa sopivimman oikeusperustan kartoittaminen, sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset, johdonmukaisuus nykyisen EU:n ja kansainvälisen oikeuden ja yksityisoikeuden kanssa, mahdolliset välimieskäytännöt ristiriitatilanteissa, jotka koskevat valinnaisen välineen valintaa ja soveltamista kuluttajien ja yritysten kesken, ja tämän valinnaisen välineen lisäarvo kuluttajille ja yrityksille; katsoo, että vaikutusten arviointi olisi saatettava päätökseen ja ongelmia olisi käsiteltävä ennen valittua toimintavaihtoehtoa koskevan työn aloittamista;

---

1 KOM(2010)0348, lopullinen.

2 KOM(2010) 0614.

3. korostaa pk- ja käsityöläisalan taloudellista merkitystä Euroopan taloudelle; pitää siksi kiinni tarpeesta varmistaa, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa Small Business Act -aloitteessa edistetty "pienet ensin" -periaate pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja että sitä pidetään yhtenä ensisijaisena tavoitteena keskustelussa sopimusoikeuteen liittyvistä EU:n aloitteista;
4. katsoo, että eurooppalaisen valinnaisen sopimusoikeuden ja välineistön yhdistelmän kehittäminen voi olla tärkeä askel sisämarkkinoiden entistä paremman toiminnan kannalta ja että parlamentin ja neuvoston on oltava viime kädessä vastuussa sen oikeudellisesta muodosta ja asiasisällöstä; korostaa, että eurooppalaisen sopimusoikeuden soveltamisella on pyrittävä kattamaan myyntisopimukset ja sähköinen kauppa ja että välineistön yhteydessä on sovellettava yleisiä määritelmiä muuntotyypisten sopimusten käytön helpottamiseksi; muistuttaa, että rajat ylittävällä kaupalla on monia muitakin käytännön esteitä, kuten kieli, toimituskustannukset, kuluttajien preferenssit ja kulttuuri, joita ei voida ratkaista sopimusoikeuden avulla;
5. kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa suorittamaan laatu- ja tarkistuksia sen selvittämiseksi, ovatko ehdotetut unionin sopimusoikeudelliset välineet käyttäjäystävällisiä, otetaanko niissä täysin huomioon kansalaisten huolenaiheet ja tuovatko ne samalla lisäarvoa kuluttajille ja yrityksille vahvistaen sisämarkkinoita ja helpottaen rajat ylittävää kauppaa;
6. kehottaa komissiota unionin sopimusoikeutta koskevan aloitteen yhteydessä tutkimaan tiettyjä vaikeuksia, joita kuluttajat ja yritykset kohtaavat rajat ylittävässä kaupassa, ja erityisesti ongelmia, jotka liittyvät sijoitukseen, maksuihin, toimituksiin, kielimuriin, muutoksenhakuun ja oikeudellisten, hallinnollisten ja kulttuuristen perinteiden eroihin;
7. katsoo, että, jos sopimusoikeudellinen valinnainen väline perustetaan EU:n tasolla, sen pitäisi olla rajat ylittäviä sopimuksia koskeva vaihtoehtoinen ja erillinen järjestelmä, jonka kuluttajat ja yritykset voisivat valita sovellettavan kansallisen lainsäädännön asemesta; katsoo, että jäsenvaltiot voisivat saada mahdollisuuden soveltaa sitä myös niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehtäviin sopimuksiin;
8. katsoo, että yhteinen eurooppalainen sopimusoikeus voisi parantaa sisämarkkinoiden toimintaa puuttumatta kuitenkaan jäsenvaltioiden sisäiseen kansalliseen sopimusoikeuteen;
9. katsoo, että on harkittava vielä, antavatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 ja 169 tai 352 artikla sopivan oikeusperustan yritysten välisten (B2B) sekä yritysten ja kuluttajien välisten (B2C) sopimusten sääntelyyn;
10. toteaa, että on pyrittävä eriyttämään yritysten välinen sekä yritysten ja kuluttajien välinen sopimusoikeus siten, että voidaan ottaa huomioon kansallisten oikeusjärjestelmien yhteiset traditiot ja erityisesti heikommassa asemassa olevien sopimuspuolten eli kuluttajien suojelu;
11. muistuttaa, että avoinna on vielä monia eurooppalaiseen sopimusoikeuteen liittyviä kysymyksiä ja ratkaisematta monia siihen liittyviä ongelmia; kehottaa komissiota ottamaan huomioon oikeuskäytännön, kansainvälistä tavaran kauppaa koskevista

sopimuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen kaltaiset tavaroiden myyntiä koskevat kansainväliset sopimukset sekä kuluttajansuojadirektiivin vaikutukset; korostaa sopimusoikeuden yhdenmukaistamisen tärkeyttä EU:ssa niin, että samalla otetaan huomioon asiaa koskevat kansalliset säädökset, jotka takaavat kuluttajansuojan korkean tason yritysten ja kuluttajien välisissä sopimuksissa,

12. pitää erityisen tärkeänä sähköisen kaupan helpottamista EU:ssa, sillä se on edelleen alikehittynyt, ja pitää tarpeellisena sen arvioimista, voivatko kansallisten sopimusoikeusjärjestelmien erot haitata kehitystä tällä alalla, jota yritykset ja kuluttajat pitävät aivan oikein mahdollisena tulevan kasvun moottorina;
13. toteaa, että sopimukseen sovellettavan kuluttajaoikeuden keskeisiä elementtejä sisältyy jo erilaisiin eurooppalaisiin järjestelmiin ja että tärkeitä osia kuluttajia koskevasta säännöstöstä todennäköisesti konsolidoidaan kuluttajien oikeuksia koskevassa direktiivissä; toteaa, että edellä mainittu direktiivi toisi kuluttajien sekä yritysten kannalta helposti ymmärrettävän yhtenäisen sääntelyn; katsoo siksi, että ennen suositusten esittämistä on tärkeää odottaa tulosta neuvotteluista, jotka koskevat kuluttajien oikeuksia käsittelevää direktiiviä;
14. korostaa, että vakuutuksiin liittyvän sopimusoikeuden alalla on jo tehty alustavaa työtä noudattaen eurooppalaisen sopimusoikeuden periaatteita (PEICL), jotka on tarkoitus yhdistää unionin sopimusoikeuteen ja joita tarkistetaan ja kehitetään edelleen;
15. ottaa huomioon erityyppisten sopimusten erityisluonteen, mikä koskee erityisesti yritysten ja kuluttajien välisiä ja yritysten välisiä sopimuksia; ottaa huomioon sopimusoikeuden tärkeimmät kansalliset ja kansainväliset periaatteet sekä kuluttajansuojan korkean tason ja katsoo, että yritysten välisiin sopimuksiin liittyen on säilytettävä alojen nykyiset käytännöt sekä sopimusvapauden periaate;
16. on vakuuttunut siitä, että eurooppalaista sopimusoikeutta koskevan aloitteen on oltava muodoltaan tasapainoinen sekä yksinkertainen, selvä, avoin ja käyttäjäystävällinen eikä siinä saa esittää epämääräisiä oikeudellisia käsitteitä, jotta etenkin eurooppalaiset kuluttajat voivat ymmärtää sitä; katsoo, että on otettava huomioon jokaisen sopimuksen kummankin sopimuspuolen (tai useampien sopimuspuolten) mahdolliset edut;
17. toteaa, että se olisi lisärasite kuluttajille ja tietoon perustuva valinta edellyttäisi tietoja molemmista sopimusoikeuden järjestelmistä; katsoo, etteivät kuluttajat voisi tehdä järkevää valintaa ilman yksinkertaista selitystä ja kummankin vaihtoehdon hyvien ja huonojen puolten esittämistä;
18. on sitä mieltä, että kuluttajat eivät saa tarvittavaa tietoa sopimukseen liittyvistä oikeuksistaan ja niiden toteutumisesta erityisesti rajat ylittävän kaupan yhteydessä; kehottaa komissiota vakiinnuttamaan helposti saatavissa olevan ja käyttäjäystävällisen tiedotusmekanismin, joka selittää selvästi sopimusoikeuden toiminnan jäsenvaltioissa ja etenkin sen, millaisia etuja se voi tuoda kansalaisille, kuluttajille ja pk-yrityksille;
19. katsoo, että yritysten ja kuluttajien välisiä sopimuksia koskevan eurooppalaisen sopimusoikeuden aloitteen on taattava erittäin korkea kuluttajansuojan taso; katsoo, että

jos jäsenvaltiot takaavat tätä paremman kuluttajansuojan, sen soveltamismahdollisuutta ei saa evätä kuluttajilta;

20. korostaa, että vaikka kunkin lopullisen välineen testaavat viime kädessä sisämarkkinat, on varmistettava etukäteen, että aloite tuo lisäarvoa kuluttajille eikä tee rajat ylittävistä liiketoimista entistä monimutkaisempia sekä kuluttajien että yritysten kannalta; korostaa, että on tärkeää antaa sääntöjä riittävien tietojen tarjoamisesta välineen olemassaolosta ja vaikutuksesta kaikille mahdollisille sidosryhmille ja osapuolille (kansalliset tuomioistuimet mukaan lukien).

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	22.3.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 20 -: 3 0: 13
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Michael Gahler